

Naše vesnice SVĚRADICE

Usnesení z 8. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Svěradice konaného 18. 12. 2003

Zastupitelstvo obce:

I) Schvaluje

1. Změnu finančního rozpočtu na rok 2003
2. Finanční rozpočet na rok 2004
3. Zrušení původní vyhlášky o místních poplatcích obce Svěradice ze dne 18. 12. 1997
4. Obecně závaznou vyhlášku o místních poplatcích obce Svěradice č. 1/2003, platnou od 1. 1. 2004
5. Smlouvu s VOD Svěradice o zimní údržbě obecních komunikací
6. Smlouvu se společností Erika o odběru pevných paliv pro Kulturní dům Svěradice
7. Obnovení licenční smlouvy s Ochraným svazem autorským pro provoz obecního rozhlasu
8. Vstup obce do občanského sdružení „Jaderný odpad – děkujeme, nechceme!“
9. Nový přístup obce Chanovice k hlubinnému úložišti radioaktivního odpadu
10. Zásadní nesouhlas s budoucí realizací hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva v našem katastru
11. Pozvání zástupců rodu Kovaříků z USA na září 2004

II) Bere na vědomí:

1. Vyúčtování příspěvků za vedení přestupkové komise MěÚ Horažďovice za naše občany
2. Kolaudační řízení stavby propojení dešťové kanalizace u čp. 3
3. Stanovisko MěÚ Horažďovice, odboru životního prostředí k uložení sedimentu při odbahnění rybníčku
4. Tříkrálovou sbírku dne 3. 1. 2004
5. Informace o setkání starostů v Klatovech s představiteli Krajského úřadu Plzeňského kraje

Události, zajímavosti, střípky...

Jak ten čas běží! Máme za sebou Vánoce, Silvestra i Nový rok. Trochu jsme se pobavili a poveselili při některých akcích.

Byl to například Myslivecký bál. Myslivci v naší obci mají k sobě hodně blízko. Snad k tomu dopomohla jejich nová hospoda na starém hřišti, snad se sešla dobrá parta. Kdoví. Jejich ples se vydařil a tombolu v podobě zvěře výherci uvítali.

Uprostřed vánočních svátků se opět hrál stolní tenis. Jubilejního V. ročníku Vánočního turnaje. Jehož pořadatelem je pan Ivan Šimanovský za spoluúčasti Obecního úřadu se zúčastnilo přes 40 hráčů z Horažďovicka, Sušicka, Blatenska a Strakonicka, kteří bojovali ve dvouhrách i čtyřhrách.

Další událostí byla slavnostní schůze Svazu žen. Zhodnotily svoji činnost, ve které se zaměřují zejména na akce pro děti a diskutovaly o tom kde by se dalo ještě něco zlepšit.

Silvestr prožila část, no řekla bych že většina. u televize. Mladší generace příchod roku 2004 oslavila při hudbě v Kulturním domě. V prvních minutách nového roku se nebe rozzářilo a petardy létaly vzduchem jedna za druhou.

Na Nový rok se konal stále oblíbenější „Novoroční pochod“. Byl jubilejní, významný tím, že to byl již XV. ročník. Společně v tento den šlapalo 115 osob včetně dětí. Určeny byly tři trasy a jako nitka se táhly do Slatiny. Cestou vyhládlo a tak náš obecní úřad tam připravil občerstvení a všem účastníkům přišla tlačěnka i grog vhod.

Hasiči jsou oblíbení „hoši“. Každý je má rád a spoléhá na ně v případě nějakého požáru nebo neštěstí. Také oni měli svoji valnou hromadu a začátkem ledna připravili hezký „Hasičský bál“.

V měsíci lednu se sešli i sportovci na své valné hromadě, 7. února pak uspořádali tradiční „Sportovní ples“, který se všem 145 přítomným líbil a mnozí z nich si odnášeli hezké zážitky a též něco z bohaté tomboly.

Nejen veselé události nás potkaly. Jsou lidé, kterým zřejmě slovo poctivost neříká vůbec nic. A tak se stalo, že byl opět náš „Konzum“ vykraden. Tato nepěkná událost se následně opakovala v Pačejově a dalších místech.

Letošní zima neví jak by se zachovala. Zatímco 24. ledna jsme ve Svěradicích naměřili -26,2 °C, o dvanáct dní později + 15,1 °C.

mav

Poděkování dárcům pro Tříkrálovou sbírku 2004

Tříkrálová sbírka pro potřeby České katolické charity se pomalu stává tradicí. Celorepublikově proběhla již potřetí, u nás ve Svěradicích a několika okolních vesnicích se letos podruhé objevili tříkrálovští koledníci. Kolik se vybralo a na co jsou peníze určeny? To jsou otázky, které samozřejmě zajímají všechny dárce. Celkem v České republice přispěli dárce letos 43,2 mil. Kč, je to o 400 tis. Kč více než v roce 2003. Výtěžek sbírky v Horažďovicích a okolí je zřejmý z následujícího přehledu:

Horažďovice	45 299,50 Kč
Svěradice	8 443,50 (z toho 1 tis.Kč obecní úřad)
Velký Bor a Jetenovice	7 780,-
Chanovice	6 764,50
Pačejov	4 942,50
Olšany a Kvášňovice	5 123,50
celkem	78 353,50 Kč

Celý výtěžek sbírky zašle Oblastní charita Horažďovice na ústředí charity do Prahy, odkud se z 35 % výtěžku pokryjí jednak režijní náklady sbírky (náklady na propagaci v televizi, tisk letáků přibližně 5 %), jednak jsou peníze rozděleny (30 %) do fondů pro humanitární pomoc do zahraničí i tuzemska a do fondů pro pomoc sociálním projektům charity.

Na jednotlivé charity, které sbírku prováděly se vrátí 65 % výtěžku. Pro OCH Horažďovice asi 51 tis.Kč.

Z toho se peníze rozdělí podle předem schváleného záměru na využití sbírky následovně:

Dětský domov Chanovice 4 tis.Kč - vybavení pro volný čas dětí Domova

Farní úřad Velký Bor 4 tis Kč - pokrytí nákladů pro práci s dětmi-notový materiál, drobné odměny pro děti při koncertech, občerstvení pro děti při společných akcích, pořízení hudebních nástrojů apod.

OCH Horažďovice 43 tis.Kč - pořízení zdravotních pomůcek pro seniory a pokrytí provozních nákladů charity při poskytování pečovatelské a ošetřovatelské služby v domácnostech

Použití peněz je účtováno odděleně a po skončení roku kontrolováno jmenovanou komisí na jednotlivých Diecézních charitách.

Oblastní charita Horažďovice děkuje všem občanům Svěradic nejen za finanční dar, ale i za milé přijetí pro koledníky. Sbírká tak splňuje nejen cíl hmotného výtěžku, ale i cíl výchovný. Děti se učí nejen obětovat svůj čas a úsilí pro dobrou věc, ale mají možnost se setkat se vstřícným postojem spoluobčanů a získávají zkušenost, že většina lidí je hodná, což není pro jejich další život zanedbatelné zjištění.

Koledovalo se nám letos, v sobotu 3.ledna, moc hezky, počasí bylo jako na objednávku.Všude bílo a tiše popadával sníh. Většina z Vás již na koledníky čekala, mile je přivítala. Koledníci, Petruška Lo“ffelmannová, Petřík a Deniska Vlčkovi děkují všem i za drobné a dobré mlsoty a občerstvení. Vzkazují, že nejlepší perníčky měla paní Straňáková, nejlepší čaj paní Dušková.

Takže na závěr. Ještě jednou děkujeme všem obyvatelům Svěradic za jejich dary a přejeme jen všechno dobré do celého roku 2004.

maš

NAŠI JUBILANTI

V měsíci únoru, březnu a dubnu oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví, klidu a pohody do dalších let!

Únor 2004

Korbel Karel	4. února	71 let	Langer Václav	24. února	71 let
Zdeněk Karel	6. února	63 let	Šulc Václav	25. února	60 let
Brouček Karel	7. února	73 let	Lepičová Zdeňka	26. února	72 let
Červená Růžena	22. února	63 let			

Březen 2004

Zimmermannová Edeltraud	9. března	81 let	Větrovec Vojtěch	22. března	91 let
Klečka Karel	10. března	62 let	Švecová Marie	23. března	83 let
Škudrnová Marie	20. března	74 let	Šilhán Jaroslav	29. března	82 let

Duben 2004

Kollárová Milada	3. dubna	66 let
Opalecký Antonín	21. dubna	68 let
Augustin Jaroslav	21. dubna	64 let

jka

UŽ JE TU ZASE MASOPUST

V sobotu 21. února 2004 ve 13.30 hodin vyjde tradiční masopustní průvod ze sálu Kulturního domu, aby po povinném kolečku okolo návsi se nejdříve zastavil u budovy Obecního úřadu, kde po požádání dostane od pana starosty Smitky povolení provádět své masopustní taškařice „od čísla k číslu“. Po kolikáté již v naší vesnici průvod půjde se asi zřejmě nikdy nedozvime. Masopustní průvod má ve Svěradicích dlouholetou tradici, která byla přerušena jen světovými válkami. Zatím co obcházení masopustního průvodu v okolních vsích zaniklo, a až nyní se znovu obnovuje, u nás "maškara" nikdy nezanikla. Hlavní zásluhu na tom měli členové Sokola k nimž se postupně přidružilo i mnoho dalších mladých kluků i šikovných děvčat a svoji účastí obohacují průvod o "krásné" čarodějnice, trpaslíky a jiné bytosti.

V minulosti byl jedním z velkých organizátorů nejen ochotnických představení, ale i maškarních průvodů pan Josef Benedikt čp. 44, či "Pepík Šudybyloc". Z jeho pečlivě vedeného deníku jsem vybral záznam o maškarním průvodu v roce 1946. V té době se atrakcí průvodu v nedalekém Bezděkově stala žirafa, která klapala hubou, svítily jí oči a uměla i jiné kousky, například hadičkou vysát pivo z püllitru. A tak se svěradičtí rozhodli a objednali si její výrobu. Cituji z deníku: „12. února ráno ke mně přišel Karel Škudrnů a přinesl králíčí kůže, už jich měl hodně pohromadě, ale došel ještě k Vodrovům a Babkovům, já šel k pekaři pro staré pytle, dostal jsem jich šest. Pak jsme do Bezděkova vyrazili na lyžích, já vezl pytle, Karel 17 kůží z králíků. Když jsme do Bezděkova přijeli, vyptali jsme kde bydlí "výrobce žiraf". Zastihli jsme ho doma, pletl nůšku a slíbil nám, že do soboty žirafu udělá.“ 15. února pak pro žirafu dojeli, stála 230 korun. Průvod tehdy chodil o masopustním úterý a ten rok byly velké mrazy. O tom jak průvod vypadal J. Benedikt píše: "Protože byla velká zima strojí se průvod u nás v sednici. V masky ženicha, nevěsty, medvěda, židů, komenika, cirkus a další atrakce a hlavně žirafu se proměnili, Drnek, Prokůpek, Humenskej, Korbel, Šlégr, Běták, Mička, Soukup a další "svíraďáci", ale šel s námi i Honza Ryndoc z Babin. Průvod vyšel v 11 hodin, došel pro povolení na národní výbor a pochůzka začala od Petru čp. 1. Asi ve 14 hodin jsme skončili, šli do hospody, spočetli tržbu a připravili se na večerní maškarní bál."

Cesta Amerikou a návštěva patnácti národních parků. (7)

Yosemitský Národní park byl pro nás i přesto, že je velice krásný, nejméně přívětivý ze všech parků, které jsme navštívili. První chybou bylo, že jsme přijeli o weekendu a park byl plný návštěvníků a také všechny kempy byly plně obsazené. Tento Národní park se rozkládá v hlubokém ledovcovém údolí, kterým protéká řeka Merced. Je ve státě

Kalifornie, byl ustanoven Národním parkem v roce 1890 a jeho rozloha je větší než 299 000 hektarů. Vyhlídková místa kolem silnice nabízejí unikátní pohledy na vrcholky pohoří Sierra Nevady a na lesknoucí se jezírka v údolí. Jedno z těchto jezírek se jmenuje zrcadlové, protože se v něm překrásně odrážejí okolní hory. My jsme ovšem měli smůlu, protože pršelo, občas sněžilo a vrcholky hor byly zakryté nízkými mraky.

Yosemitský park je velice populární, hlavně mezi horolezci. Vyznačuje se zajímavými skalními monolity a žulovými útvary a z údolí vede k vrcholům přes 1 300 kilometrů stezek, z nichž některé jsou vhodné pouze pro horolezce. V letních měsících

přijede denně až 14 000 návštěvníků, kteří stráví většinu času v 11 kilometrů dlouhém údolí a to hlavně v obchodech se suvenýry a v pizza restauracích.

I když je Yosemitský Národní park rájem pro pěší turisty i my jsme ho jenom projeli, zastavili se v několika obchodech pro turisty a uháněli jsme z parku pryč ve snaze najít vhodný kemp na přenocování. Našli jsme krásné místo blízko jižního vstupu do parku. Ubytovali jsme se ve Wawona kempu, kterým protéká malá říčka. Na jejím břehu jsme našli spoustu naplaveného dřeva a taky konečně přestalo pršet. Udělali jsme si ohýnek, uvařili večeři a strávili hezký večer posezením venku a rozmluvou s našimi sousedy. Šli jsme spát s myšlenkou, že park nám a my parku nedali šanci se vzájemně poznat. Možná příště.

jpk

JEŠTĚ JEDNOU SVĚRADIČTÍ ČÁPI

Na článek o svěradických vlaštovkách a čápech uveřejněných v č.5 novinách Naše vesnice Svěradice, zareagoval pan Václav Strolený ze Svěradic. Aniž jsme to věděli, Vašek Strolený pomáhá ornitologovi a kroužkovateli čápů panu Petru Loudovi tzv. stativovým dalekohledem na větší vzdálenosti „číst“ čísla na nohách kroužkovaných čápů. 13. července 2002 po více než hodinovém čekání na vrcholu věžového sila na VKK Svěradice přečetl číslo na noze čápi matky, která stojí nad svými mláďaty je stínem pohybujících křídel ochraňovala před úžehem pálicího slunce. Zjistil zajímavou skutečnost, že ona ptačí matka s číslem svého kroužku DD 366 se narodila v Dobřanech u Plzně, kde byla 7. 7. 1995 jako novorozeně okroužkována. Tento zajímavý poznatek ukazuje, že na svěradickém čápih hnízdě nežijí jen domácí čápi, ale že si čápi ženich přivedl svoji nevěstu z tak vzdálených končin.

jsm

Renesance Svěradického RYBNÍČKA

Svěradická mládež zde má dokonalé kluziště, dospělejší chovají ryby, milovníci přírody od nejmenších po starších tudy chodí cestou na Radinu. Všem se líbí malebné zákoutí s vodní hladinou s lesem v pozadí. I zvuky jsou tu jiné, než ve vsi a v areálu zemědělského družstva. Žáby, drobní i větší ptáci, drobní živočichové navozují svými zvuky atmosféru pohody. Málko kdo si ale uvědomuje, že technicky je celý tento útvar ve špatném stavu. Dno rybníčka je zasypano sedimenty a splavy z okolních polí do neúnosné výšky, břehy nemají pevné obrysy, výpustní zařízení je velmi chatrné.

Připomeňme si, že rybníček byl pravděpodobně založen koncem 18. století, tedy v době kdy se prováděla výstavba dodnes stojících a užívaných obytných kamenných staveb. V té době, ale i dlouho poté, byl hlavně využíván k výrobě ledu, který hospody potřebovaly ke chlazení piva.

Jedna pověra se váže k rybníčku: koncem druhé světové války tábořily v okolí Svěradic skupiny amerických vojáků a je tudíž možnost výskytu vojenského materiálu a zbytků výzbroje při bagrování dna.

Bylo rozhodnuto, aby tento krásný kout pod RADINOU byl upraven, rybníček rekonstruován. projekt je už vyhotoven, výstavba je plánována do dvou následujících let. Celková výměra rybníčku je 1985 m², kóta hladiny 470,18 m. nad mořem Bpv. Maximální objem vody 4315 m³. Přepadová voda je i v současnosti odváděna přes požární nádrž do Svěradického potoka, který je součástí vodohospodářské sítě v kraji.

Můžeme se jen těšit, že nenastanou potíže s nedostatkem peněz na rekonstrukci Rybníčka a že brzo bude tento kout naší vesnice ještě malebnější než dosud.

mot

PŘÍPRAVA NA JARNÍ ČÁST SEZÓNY 2003/2004

Po dlouhé zimní přestávce se naše první mužstvo sešlo na první trénink v letošním roce v sobotu 17. ledna a od té doby se schází pravidelně každou sobotu. Zatím se hráči dočasně připravují pod vedením kapitána týmu Rosti Káby, kterému pomáhá „hřišník“ Michal Petrášek. Realizační tým, který tým vedl od léta 2002 ve složení: trenér-Brynda, asistent-Löffelmann P., ved.mužstva-Brabec P., se v důsledku různých důvodů rozpadl a zatím nebyl vytvořen nový. Hlavním úkolem nově zvoleného výboru je toto provizorium neprotahovat a nejpозději do poloviny února sestavit nový realizační tým, se kterým mužstvo absolvuje zimní přípravu, aby bylo dobře připraveno na mistrovské boje. Předpoklad je, že se bude trénovat 2-3x týdně a koncem února nebo začátkem března se uskuteční krátké třídní soustředění v našem sportovním areálu, které bude mít za cíl nejen zvýšení fyzické kondice, ale i stmelení party a vytvoření pozitivní atmosféry v mužstvu. Pro herní doladění je připraveno 5 přátelských zápasů, které se vesměs odehrají na našem tréninkovém hřišti:

neděle 29.2. - 14.00 hod.	-	TJ KASEJOVICE
sobota 6.3. - 14.00	-	Sokol HRADEŠICE
sobota 13.3. - 14.00	-	Sokol DOUBRAVICE
neděle 14.3. - 15.00	-	TJ ČKYŇE „B“
sobota 20.3. - 14.00	-	Sokol PAČEJOV

Je však možné, že po dohodě s hráči se uskuteční ještě jedno utkání a to 14. nebo 15. února.

Kádr mužstva by se neměl ve srovnání s podzimem příliš lišit, ale nějaké změny určitě budou. Opustit kolektiv by snad s největší pravděpodobností neměl nikdo a naopak, usilovně vedeme různá jednání za účelem posílení týmu alespoň o dva

ofenzivní fotbalisty. K dnešnímu dni můžeme říci, že se určitě podaří dotáhnout hostování Václava Brůhy z Horažďovic a doufáme, že budeme úspěšní ještě alespoň v jednom s několika rozjednaných případech.

Jednoznačným cílem pro jarní sezonu je hrát v horní polovině tabulky a snažit se potrápit mužstva ze špičky usilující o postup tj. Železná Ruda, Janovice a Žichovice. Věříme, že po kvalitní zimní přípravě budou naši fotbalisté předvádět kvalitní, pohledný fotbal a potěší všechny nás a naše fanoušky dobrými výsledky.

Z našich dalších mužstev zahájil zimní přípravu i dorost, který se každý pátek připravuje v hale v Záboří a hned následující den tj. v sobotu trénuje na hřišti. Trenér Petr Doležal naordinoval svým svěřencům tvrdou přípravu, která bude ještě doplněna o tradiční soustředění v areálu TJ Žichovice ve dnech 25.-27. února. Před zahájením mistrovských zápasů sehraji naši dorostenci rovněž několik přáteláků, zatím jsou dojednány zápasy s Doubravicí, Horažďovicemi a Kasejovicemi. Hoši berou náročné tréninky opravdu vážně a je předpoklad, že koncem března budou připraveni tak, aby byli schopni obhájit dobré umístění z podzimu nebo dokonce je nepatrně vylepšit.

VALNÁ HROMADA FOTBALOVÉHO KLUBU

Leden bývá měsícem, ve kterém různé organizace pořádají valné hromady (výroční schůze), na kterých hodnotí svoji činnost za uplynulé období. I náš fotbalový klub pravidelně každé 2 roky bilancuje svoji práci, ohlíží se za výsledky mužstev a provádí volbu nového výboru.

Letos se valná hromada konala v sobotu 24. ledna od 18.00 hod. v hospodě „U Turků“ a těšila se velkému zájmu našich členů. Dostavilo se celkem 55 z celkem 80-ti pozvaných a to je účast, kterou nám můžou závidět v daleko větších klubech než jsme my. Přišli zástupci všech generací od 14-ti do 70-ti let, současní hráči dorostu, obou seniorských mužstev, staré gardy, bývalí hráči a funkcionáři, ale i Ti, kteří fotbal nikdy nehráli, ale klubu vždy pomáhali a udělali pro něj spoustu práce. Takový zájem o fotbal opravdu překvapil a to jen potvrzuje skutečnost, že tímto sportem naše vesnice neustále žije a věříme že ještě dlouho žít bude.

Samotný průběh valné hromady měl spád a řídil se programem, který byl uveden na pozvánkách. Po organizačních záležitostech jako bylo zvolení volební komise a ověřovatelů zápisu, dostal slovo dosavadní předseda klubu p. Vladimír Smitka, aby přednesl zprávu o činnosti za uplynulé volební období. Ve svém obsáhlém referátu se zmínil o výsledcích všech našich mužstev a zejména vyzdvihl postup „A“ mužstva mužů do okresního přeboru a skvělé výkony dorostu a žáků. Naznačil, že je ještě co vylepšovat a k tomu vede zejména užší spolupráce všech trenérů s výborem klubu. Dále vzpomněl loňské oslavy „50 let fotbalu“, které označil jako vydařené a ještě jednou poděkoval všem, kteří se na jejich organizaci podíleli. V další části zprávy řekl, že nás příští rok čeká spousta práce na údržbě hřiště, zejména trávníku, který je po suchém roku 2003 hodně poničen. Závěrem pozval všechny zúčastněné na sportovní bál (7.2.) a masopustní průvod (21.2.), což jsou vesměs akce pořádané našim klubem.

Po vystoupení předsedy se dostala ke slovu hospodářka pí. Maruška Šolcová a přiblížila všem zúčastněným ekonomickou situaci. Z její zprávy jsme se dozvěděli spoustu čísel a to kladných i záporných, ale to nejdůležitější, co si každý zapamatoval bylo, že jsme v roce 2003 hospodařili s přebytkem! To bylo potěšující a pí. Šolcová vyslovila naději, že se tak dobře bude dařit i v dalších letech.

Dalším bodem programu bylo vystoupení trenérů jednotlivých mužstev a slovo postupně dostávali pánové Běloch (minižáci), Soukup Jaroslav (žáci), Doležal (dorost), Dušek st. („běčko“ a stará garda) a Löffelmann P. („A“ mužstvo). Každý z nich ve stručnosti zhodnotil jak si mužstva vedla v sezoně 2002/2003 a v polovině rozehrané sezóny 2003/2004. Dále se zmínili a hráčským kádru, vyzdvihli nejlepší hráče a v krátkosti nastínili cíle pro další období.

Po vystoupení trenérů přišla slavnostní část programu ve které byli odměněni někteří naši členové. Pánové p. Smitka VI. a Šilhán V. předali dárkové balíčky letošním „sedmdesátníkům“ p. Smitkovi Josefu st. a p. Markovi F. st., dále „padesátníkovi“ p. Soukupovi Jarovi a naší hospodářce pí. Marii Šolcové, která tuto funkci zastává celých 20 let. Odměny byly předány za silného potlesku všech přítomných což dokazuje, že výbor ocenil opravdu ty pravé!

Po této oficiální části přišla na řadu velmi důležitá část programu a to volba nového výboru. Volební komise přečetla návrh kandidátky a ta byla jednomyslně schválena. To znamená, že pro další období byl zvolen 11-ti členný výbor FK Svéradice a ten bude pracovat v tomto složení:

předseda: SMITKA Vladimír
místopředseda: ŠILHÁN Václav
hospodářka: ŠOLCOVÁ Marie
sekretář: DUŠEK Václav

členové: JIŘINEC Josef
LÖFFELMANN Petr
MAREK Milan
KÁBA Rostislav
SMITKA Ivo
SOUKUP Jaroslav
VĚTROVEC Miroslav

Valná hromada dala tedy důvěru navrženým kandidátům a tím se program dostal do svého závěru což bývá pravidelně diskuze. V jejím úvodu vystoupil sekretář Dušek V. st. a seznámil účastníky schůze s výsledky valné hromady OFS Klatovy, která se konala tentýž den ve Vrhavči a kde bylo zvoleno nové vedení svazu. Pro informaci, novým předsedou okresního fotbalového svazu se stal bývalý rozhodčí a funkcionář TJ Klatovy p. Jan Červený. Během otevřené diskuze se mimo jiné dostalo výboru poděkování za jeho práci a v závěru se držela minuta ticha za nedávno zemřelého dlouholetého spolupracovníka fotbalového klubu p. Benedikta ze Slatiny.

Po 80-ti minutách rokování byla valná hromada ukončena s přáním, abychom se za dva roky opět společně sešli a mohli bilancovat další, doufejme úspěšné období svéradického fotbalu.

FOTOKRONIKA STARÝCH SVĚRADIC

V dnešním čísle Vám předkládám pár fotografií svěradických řemeslníků. Že jejich začátky byly těžké nemusím připomínat. Skládali korunu ke korunce a teprve po mnoha letech usilovné práce si našetřili, aby si mohli postavit vlastní domek.

Obrázek 1)

Rodina krejčího Karla Sluky před nově postavenou chalupou čp. 93 v roce 1900, dnes zde bydlí rodina Šilhánova. Chalupa Karla Škudrný čp. 96 zde ještě nestála. Karel Sluka pocházel z chalupy čp. 54 od „Drhličků“. Mistr Sluka má na nohou pantofle, tovaryš a učedníci „dřeváky“, všichni pak na krku nezbytné krejčovské metry.

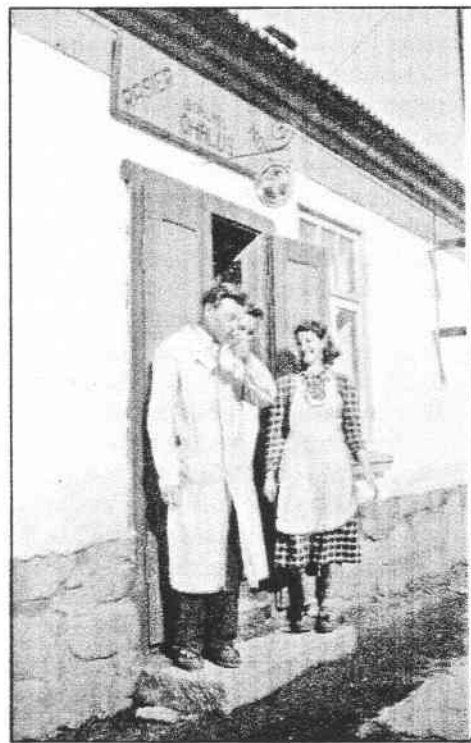
Obrázek č.1

Obrázek 2)

Holičský mistr Bohumil Chaluš začínal „z ničeho“. Zde je před svojí „holírnou“, jednou jedinou místností, kterou si pronajal v chalupě Štěchů čp. 97 naproti Kampeličce. V přední části místnosti byla „holírna“, v zadní části se vařilo i spalo.

Obrázek č.2

Obrázek 3)

Pekařství Stanislava čp. 16. Původní pekárna byla součástí hospody „U Turků“. Rodina Kovaříků pak koupila usedlost č.p. 16, tzv. grunt „Kadanovský“ a zde po odbourání domovní zahrádky přistavěli pekařskou provozovnu. Pekli výborný chléb a křupavé špičaté rohlíky. Do okolí rozváželi pečivo malým vozíkem taženým velkým psem, později koněm, a nakonec autem.

Obrázek č.3

POVÍDÁNÍ O AUSTRÁLII

I když je tomu již skoro rok, co jsem se vrátil ze studijní cesty od protinožců, stále jsou mé vzpomínky dostatečně čerstvé na to, abych se o ně s Vámi podělil. Rád bych se Vám pokusil alespoň trochu přiblížit nádhernou zemi, která je pro nás střeoevropany tak vzdálená a exotická.

Austrálie je, díky své obrovské rozloze, do které by se naše malá Česká republika vešla téměř stokrát, úžasnou zemí kontrastů. Zatímco na severu, v tropech se můžete i v zimě pohodlně koupat, na jihu, v oblasti Snowy Mountains a Australských Alp si můžete krásně zalyžovat.

Celé území je rozdělené na šest států a dvě teritoria. Těmi státy jsou Nový Jižní Wales s hlavním městem Sydney, Queensland (Brisbane), nejmenší pevninský stát Viktorie (Melbourne), Jižní Austrálie (Adelaide), největší ze všech států je Západní Austrálie (Perth) a ostrovní stát Tasmánie s hlavním městem Hobart. Hlavní město celé Austrálie patří samo sobě a tvoří tzv. teritorium hlavního města Canberry. Poslední je Severní teritorium se správním střediskem Darwin.

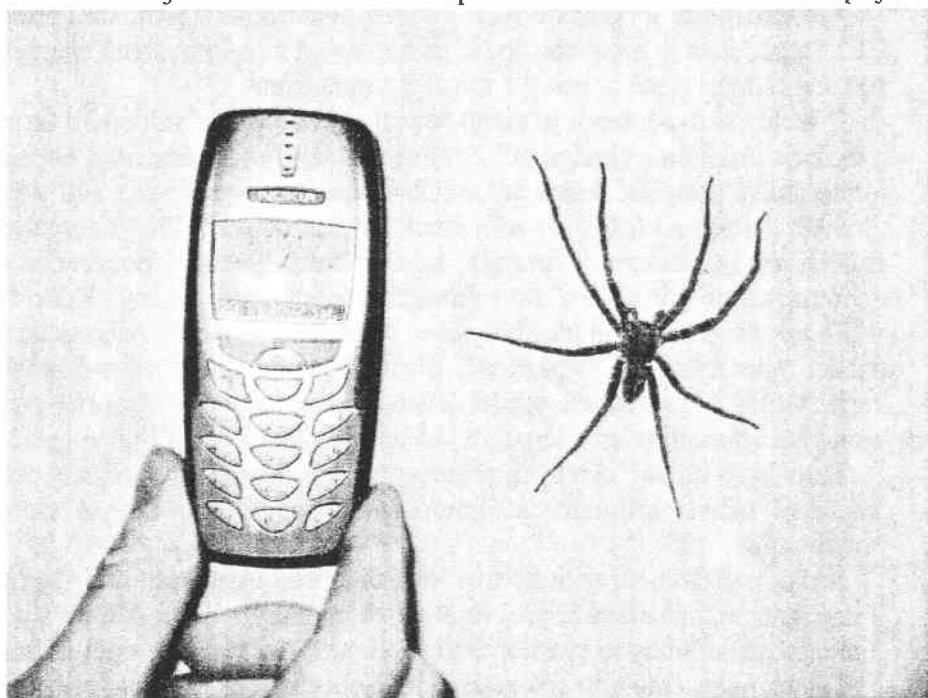
Evropany byl australský kontinent objeven jako vůbec poslední. Prvními obyvateli (nepočítáme-li původní, domorodé obyvatelstvo – Aborigines) této tehdy velmi nehostinné krajiny, byli britští trestanci, kteří sem byli přivezeni koncem 18. století. Zlatá horečka a další události nejen v Evropě (vátky, komunistické převraty) přivedly do Austrálie velké množství lidí různých národností a kultur. V posledních dvaceti letech zažívá Austrálie velký příliv obyvatelstva zejména z asijských zemí. Možná i proto jsou Australané velmi přátelští a otevření k cizincům.

Nejméně jednu věc mají přece jen s námi společnou – mají rádi pivo a v jeho spotřebě jsou nedaleko za námi a Němci. Velké vzdálenosti zřejmě způsobily, že jsou věrní především domácím značkám piva a každá oblast má svého favorita. Pravdou ovšem je, že ani tady není problémem sehnat Plzeň či Gambrinus, i když v exportním balení a za nepoměrně vyšší cenu. Na pivo by jste se marně snažili použít otvírák, Australané prostě tento staromódní nástroj neznají a pivo otevírají pouhým otočením zátky.

Když už jsme u alkoholu, nemohu zapomenout na jednu zvláštnost, která by byla u nás asi naprosto nemyslitelná. Na některých restauracích jsou speciální nápisy B.Y.O což v překladu znamená, přines si svůj vlastní (bring your own) a za poplatek 2 dolarů (cca. 34 Kč), Vám rozlijí přinesený alkohol do skleniček. Licenci na prodej alkoholu tu totiž nedostane jen tak někdo a tímto způsobem se restaurace snaží nepřijít o zákazníky, kteří si k jídlu nechtějí odpustit sklenku alkoholu.

Australskou vášní je sport, zejména kriket a dostihy. Pro nás je asi téměř nepochopitelné, že v době konání velkého dostihu v Melbourne, mají ve státě Victoria lidé den volna... Nemluvím o kriketu, který je pro normálního Evropana naprosto nudný a nezáživný, a přesto dokáže v Austrálii přivést do ochozů 110 000 fanoušků. Zápas trvá často i více dní a nezávislému pozorovateli se může zdát, že se dlouhé minuty na hřišti téměř nic neděje a není se nač dívat. Prostě jiný kraj, jiný mrav...

Australský kontinent je považován za ten vůbec nejedovatější. Pravdou je, že různé pavouky, obrovské mravence a „přerostlé“ ještěrky potkááte často, nicméně po nějaké době si zvyknete a dá se s tím bez problémů žít. Pavouci jsou tu skutečně jedovatí pouze dva - Funnel Web a Red Back. Zbytek pavouků má příliš malá kusadla na to, aby vám prohryzla kůži a nebo jejich jed není smrtelný. O dalších typických představitelích Austrálie - hadech, krokodýlech, žralocích a medúzách si povíme něco v dalších číslech.

Michal Panuška

Michal Panuška, autor reportáže „Povídání o Austrálii“, strávil u protinožců několik měsíců na studijním pobytu. O své dojmy z této exotické země se s Vámi podělí v několika pokračováních.

Úložiště radioaktivního odpadu v lokalitě Pačejov by bylo vážné ohrožení budoucího života celého našeho regionu

Když jsem se 31. ledna 2004 chystal napsat článek o společném odporu prakticky všech regionů ČR, navržených jako možná úložiště radioaktivního odpadu, dozvěděl jsem se ze zpráv v televizi, že zřejmě i naší vládě, resp. i ministři Urbanovi konečně došlo, že řešit úložiště radioaktivních odpadů jde možná i jinak a v mnohem širším kontextu, a tak hledání úložiště prozatím pozastavil.

Nechtěl jsem vás zatěžovat technickým popisem problému úložiště (to je spíše na knihu...), ani popisem všech akcí odporu, které zřejmě podnítily tuto změnu původního rozhodnutí naší vlády. Alespoň v krátkosti však shrnu to, co se proti tomu doposud udělalo: byla založena Sdružení občanů proti úložištím, byla konána veřejná shromáždění občanů v regionech, referenda občanů, podpisové akce, zástupci „vybraných“ regionů se účastnili Kontrolního dne Správy úložišť radioaktivních odpadů (dále SÚRAO), proběhla jednání s poslanci parlamentu a ministry, a konečně, dne 28.1.2004 se konala před úřadem vlády ČR první demonstrace na toto téma. O některých akcích jste se možná dozvěděli ze sdělovacích prostředků, i když nelze říct, že tyto tomuto tématu věnovaly odpovídající pozornost (celebrity jsou pro některé z nich jistě zajímavější a srozumitelnější než takové úložiště radioaktivních odpadů ...).

Důležité bylo, že prakticky ve všech těchto akcích Svěradice měly své aktivní zástupce. Uvědomili si, že v tomto případě nejde jen o degradaci našeho regionu z turistického hlediska, nebo o pokles ceny nemovitostí, ale, že jde především o budoucnost regionu jako takovou, o budoucnost dětí, vnuků, o budoucnost normálního života v regionu. Neboť stavba úložiště a související infrastruktura by ovlivnila život na tisíce let.

Mluvím-li o regionu, nelze ho však chápat pouze jako Pačejovsko, i když to by v případě „výběru“ a havárie bylo postiženo nejtragičtěji. Kdo sledoval, co napáchaly havárie zařízení pracující s nukleární energií si asi již něco představit dovede. Ale něco také ne. Zatím se naštěstí nevyskytl např. případ tzv. špinavé bomby, kterými hrozí teroristé, a ke které stačí pouze malinké množství vyhořelého radioaktivního odpadu a nějaká výbušnina. V souvislosti s narůstajícím terorismem, ani raději nepomyslet

Ale vraťme se k podstatě věci. Ta totiž není pouze v tom, kam umístit úložiště radioaktivního odpadu v ČR. Ta podstata je mnohem složitější a vyplývá z nedomyšlené energetické politiky naší vlády, a troufnu si říci, i z nedomyšlené politiky v rámci Evropské unie.

V těchto souvislostech je nutno se ptát: Je vůbec ČR, vzhledem ke své poloze v Evropě, své zalidněnosti a možným rizikům, vhodná pro budování úložišť radioaktivního odpadu? Proč Evropa, resp. EU nehledá v tomto směru podobné řešení jako v USA, které zvolilo pro cca 100 svých jaderných elektráren pouze jediné úložiště daleko od lidí – v neobydlené pouštní oblasti? Proč energetická politika ČR podporuje budování dalších zdrojů elektrické energie, když ji sama využívá pouze cca ze 2/3 a protože ji prakticky nelze uchovat, tak ji "vyvážíme" do zahraničí za dumpingové ceny? Koho tím vlastně podporujeme? Obyvatele v ČR zaručeně ne! Těm zůstává pouze ten odpad! A proč energetická politika ČR namísto plánu budování dalších energetických kapacit vč. plánů na budování další atomové elektrárny (a tedy i další potřeby kapacit úložišť jaderných odpadů) neřeší a nepodporuje úsporné programy v oblasti spotřeby energií a budování alternativních energetických zdrojů, jak to dělají jiné vyspělé státy?

Toto byly hlavní otázky a argumenty, které jsme předkládali při setkáních ministrům a poslancům. Většinou nebyli schopni dát fundovanou odpověď a tak se alespoň „hledání úložiště v ČR zatím pozastavilo“.

Ale pozor! To není definitivní výhra, či změna vládní politiky. To neznamená, že arogance moci, tak jak ji jistě známe, nás nemůže překvapit nějakým novým rozhodnutím s odvoláním na státní zájem (na dohodu s energetickou lobby to přece svěst nemohou...) - a budeme opět na začátku.

Takže, nepusťme tuto věc ze zřetele! Nenechme se ukolébat prozatímním pozastavením hledání úložiště v ČR! Zůstaňme pozorní a aktivní k tomu co se v této věci bude nadále dít! Nenechme sebou pasivně manipulovat! Jde opravdu o budoucí život a nejen naší vesnice.

rune

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Kozá (jpk) Josef Smitka (jsm), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), Ing. Rudolf Nejedlík (rune), Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav)
Počet výtisků: 230. Neprodejné